

כוכבי המושב הראשון של הכנסת: סיכום מסוג אחר

דפנה ברק מגלה: מי אוהב לאכול ★ למי יש עין לנשים ★ מי יודע להתלבש ★ מי מבלה בלילות ★ מי רודף פירסומת ★ מי הולך לישון מתי

כנסת בשר ודם

המושב הראשון של הכנסת ה-11 הסתיים לא-מכבר. חברי הכנסת יצאו לפגרה, והעיתונות מלאה סיכומים, ניתוחים ומאמרים לזכר המושב. המסרים המשותפים לשלל הסיכומים: שיעמום חסר-תקדים, ביזיון לדמוקרטיה, תחרמה וציונים ברוח דומה, האמורים לזעזע, אך השוקעים באדישות הכללית. לכל אומה יש הפרלמנט שהיא ראויה לו.

לאור האמרויות והריקנות, יהיה זה מגוחך לדון בנושאים כגון: האם חלה תפנית אידיאולוגית אצל השר (הוא עוד שר) יוסף בורג? או, איך הנושאים הנוטרים לדין הם, תגידו, איך דויד לוי מדבר במציאות? ממש כמו בטלוויזיה! לא יכול להיות, אף אחד לא מדבר כך! או, זה נכון שאבוהצירא תיקן את שינוי ששוסטק ומודעי צובעים את השיער? וכולי.

ובכן, אלה נבחרים, ישראל 1985. מקוצר היריעה לא נזכרים חברי הכנסת כולם בסקירה מהירה זו. הסליחה עם מי שטרחו ועמלו בוועדות-הבית, נכחו לעיתים אפילו במליאה, כיכבו במינון הכנסת, ישנו במלונות-הפאר הירושלמיים, נסעו לחו"ל ושמותיהם, בכל זאת, נפקדים.

אהרון אבו חצירא:

כריטיא דיו

תמי משמיעה חיחרורי-התפרקות אחרונים או לא — אבו חצירא, מנהיגה, לא שינה ממינהגיו המאופקים אך היקרים, בימים שבהם לא טייל בחינה-יעולם (עם עדיפות ברורה

הוא עוד מחכה.

משה קצב:

כרס חדשה

ניתן היה להיתקל בשר הטרי, כשהוא חולף במיסדרונות הכנסת, טרוד בבעיות האבטלה, מנחם פרוש ושאר צרות שאינן כתובות בתורה. בדרך-כלל לבוש קצב קטן-הקומה בחליפה חומה בלתי-אופנתית.

שלום, מה שלומך? הוא זורק בחופזה ובאחירות לכל מכריו. אל תטרד לנסות ולענות על השאלה, קצב כבר בוודאי שואל אותה בחלק אחר של הבניין.

את הביישנות הוא חרט על דגלו, והשקפותיו הכלליות הן די שמרניות. יום אחד אנהגו חייבים לשוחח על כך, הוא נוהג להתרות בי, כשמתגלים חילוקי-דעות בינינו. היום, אל דאגה, עוד רחוק.

קצב, שהחיוך חתם קבע אצלו עד למינויו כשר, מוטרד ללא הרף מבעיות מישרדו, וגם כשהוא נמצא במינון

האחרון של הכנסת, לא נמנה גרופר עם הח"כים שנעלו את הבניין. להיפך: הוא היה מהסנוניות המבשרות על נטישה. פעם, בסופו של דיון מעייף ומתמשך, הופיע רחוק ומבלבל, ובלט כים הפרצופים הנבולים כמיזנון. חזרתי עכשיו מהמלון, בישר בחדרוה לחבריו המותשים, ישנתי, עשיתי אמבטיה..."

פעמים אחדות נראתה כמיזנון רותי, אשתו, ירושלמית (במקורה) תוססת. על אף הכחשותיו הצהולות, אין ספק מי משחק כינור ראשון כמישפחת גרופר.

פעם נתקלתי בגרופר העגלגל בלובי של מלון רמדה רנסנס. ממורק ומצוחצח מישעי, ממתין בדריכות ל.אשתי צריכה להגיע..."

גם עם סיומה של ישיבת-הנשיאות ההיסטורית של המפלגה הליברלית (לפרק או לא לפרק את השותפות עם חרות?) אָרָרָר גרופר לטלפון הקרוב. רותי, רעם קולו, כרגע סיימנו... את מאבקו בגיורת המתעגלת, הוא מנהל ללא הצלחה, אך כחן. אני לא אוכל הרבה! הוא נוהג למחות, והצביע

טור או לבושה מרושל, מקומט ושאר כושות.

דורון, שכל הכלפטים בעיתונות חידרו את עטן על חשבונה, היא אחת הרמיות הפיקחיות ביותר בכנסת.

מנחה אותה הגיון פראקטי, היא תרבותית ונעימת-הליכות, ואפילו קולה נשמע צורמני רק בהיכרות ראשונה. היא מעשנת בשרשרת אינסר

תכונתו — להסתדר — מקומט עליו כמה מעמיתיו, אולם, אם מתעלים מעל לקטנוניות ולצרות-אופקים מעין אלה, שיתוף-פעולה עם קולס עשוי להפוך את הכנסת האפורה למקום עליז, מלא חן ושוקק-חיים.

יצחק רבין:

סגור ומסוגר

כמה מחברותי הטובות ביותר מצטררות ממש לזכר קולו העמוק וחיתוך-דיבורו השגוי. קשה לי לרדת לפישרה של התופעה, מכיוון שרביץ, המסמיק בוודאי כהוגן למיקרא שורות אלה, חגג מזמן את יום-הולדתו ה-60, וסימני הגיל ניכרים בצווארו.

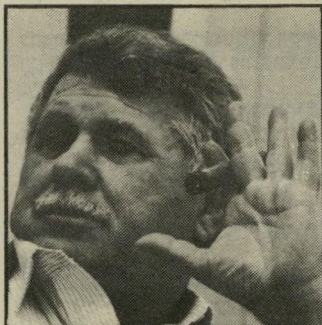
לעולם לא תפגשו בו מסב בצוותא עם עמיתים לממשלה או לכנסת. שולחנו כמיזנון עמוס תמיד יועצים, דוכרים ועוזרים לרוב. גם אם נותר כיסא פנוי, אל דאגה — איש לא יצטרף לשולחן. לרביץ יצא שם של איש בודד וחשדן כרוני, ולכן זהו

קצב חשיבות חדשה

אמוראי אהבות מכל הלב

גרופר ממחר לברוח

דורון שסע בשימלה

אבו חצירא עדיפות לפאריס

הסידור האידיאלי לכולם: גם לו וגם לסוככים אותו. קשה ליצור תיקשרות בסיסית עימו. כמעט תמיד חל איזה נתק; או שהוא נפגע מבלי שהתכוונו לפגוע בו, או שהוא פוגע מבלי להתכוון, נפגע וחוזר-הילילה. כל אלה יצרו לו שונאים מושבעים, המפיצים שמעות משמר עות שונות, המטילות דופי בכושרו לתפקד בדרגת אחריותו הנוכחית. זה תהליך שסגר את האיש עוד יותר.

וחבל: בהודמנויות המעטות שבהן השתחרר ונפתח, אני חייבת להעיר, הוא אחד מבני-השיחה המעניינים והמגוונים ביותר בכנסת.

פינחס גולדשטיין:

הבו כותרת!

גם כביקור חטוף ביותר בכנסת, את פינחס גולדשטיין אי-אפשר להחמיץ. הוא אחד מחבריה-הכנסת הפעלתניים ביותר, וגם הרמת גבה צינית והערות מרושעות כגון: פני הדור כפני... לא יעצרו אותו מדהירתו לאורכה ולרוחבה של הכנסת.

מה יצליח לעצור אותו עיתונאי! רק לשניות ספורות, מכיוון שמחכים לו עיתונאים נוספים, מחכה לו עזרת פרלמנטרית יפהפיה (אין לו מוניטין של חובב יפות, אך הוא פשוט מוקף בהן, ביפות ביותר) לניסוח רחוף של

הכנסת לצורך אכילה (מאז כניסתו לממשלה הספיק לפתח כרס קטנטנה, כיאה למעמר החודש), או לצורך שיחות עם עיתונאים (הפירסום אינו מאוס עליו) הא נראה מתוח ובלתי-שקט.

אלי קולס:

מישכחה עליזה

אם תראו שולחן שבו מסוכים שישה אנשים (לפחות) למה שנראה כארר-חתיצהריים מישפחתית, זוהי מישפחת קולס.

ראש המישפחה הוא, כמובן, כבוד היושבי-ראש של ועדת-החקיקה-חוקר ומישפט, הח"כ הליברלי אלי קולס. נכון שהוא התברג בקושי לכנסת ה-11, אך עובדה זו לא מנעה ממנו לעשות הרבה רעש לאחר-מכן, ולסדר רבים מהעניינים על-פי הבנתו. הבנתו, אגב, היא פשוטה למדי: מה שטוב לקולס — טוב למדינה! החברים הוטררים יותר במישפחה, הם עוזריו השונים והמשונים, למטרות לא-ידידותיות. במנגנון-הכנסת טוענים שקולס מעסיק יותר עוזרים ויועצים מאשר כל סיעת הליכוד.

הארוחות הללו מתנהלות באווירה עליונה, וקולס, שכמה ממומחי הדיאטות המפורסמים ביותר כשלו על גירותו, מנצח מדושר-עונג על מלאכת האכילה.

על צלחת עמוסה לעיפה במיני סלטים, זה משמין. זה! הוא מתרים, וממשיך להשמין.

עדי אמוראי:

שמלות וסיגאר

את סגן שרי-האוצר ניתן היה למצוא כמשך המושב, כשהוא אוכל, שותה, או משוחח, תמיד בחברת ליברלים. נראה היה כאילו אמוראי הציב לעצמו משימה בלתי-אפשרית — לחקור את נככי המיסותורין של המפלגה הליכודית, על כל פלגיה ופלגיה-פליגיה.

הסיבה ברורה: הכורח היומיומי שהוטל עליו, כמיסגרת ממשלת-האיוון-המסובך מכל, יצחק מורעי.

הליברל המסובך מכל, כמובן, לעיניו כל זה לא מפריע, כמובן, לעיניו התכולות הגדולות — העיניים היפות ביותר בכנסת — לשוטט ולהתמקד על כל שימלה חולפת. אמוראי חובב גשים יפות. מי לא? נכון, אך אמוראי חובב חובב אותן אחרת, מכל הלב. עיסקויו הרבים, על כל פנים, מנועים ממנו מלהתמסר לאהבתו זאת.

בתיקו מונח, מזה חצי שנה, סיגר ארוך, שקיבל ביום מינויו כסגן-שר מהשר ייגאל הורביץ. אמוראי מחכה להודמנות-יפו לעשנו במנוחה, ללא לחץ זמן, בעיות תקציב, בעיות קוא-ליציוניות ועוד.

פית, המורכבת מסיגריות אמריקאיות צרות וארוכות. על אף דימויה החמור-כלשהו של יושבת-ראש הקואליציה, יש בה המון שובבות. ניתן לרכל עימה, תענוג.

במושב הראשון של הכנסת ה-11 אף גילתה יותר העזה ודמיון בלבושה. היא זנחה את החליפה השמרנית-קלאסית לטובת יצירות מצמר (מספרדו), ויום אחר אף הפגינה רגליים חטובות להפתיע, ררך שסע שובב. התיאום בין הפריטים לצבעים השונים בהופעתה, מושלם.

איך? איך את עושה דבר כזה? שאלה אותי פעם בוועוד אמיתי, איך את עונדת עגילים כחולים על חולצה ורודה?

פסח גרופר:

מילחמת הקילוגרמים

גם על מיגרשו כידרו עיתונאים רבים בדרך להכרתם כעיתונאים שנונים. בדיחות האפרסמו והקוטץ' נכנסו מזמן לפולקלור. אולם גרופר הוא אחד הח"כים השנונים ביותר במינון הכנסת. לא הייתי מייעצת להיכנס עימו לפינג-פונג מילולי ללא הכשרה מתאימה.

הוא שומר על מוראל אחיד — גבוה! מאז שנשטש את שולחן הממשלה, אינו אוהב להתאמץ במיוחד. במושב